

Forfatter: Paludan-Müller, Fr.

Titel: Udrag fra DANDSERINDEN (1831)

Citation: Paludan-Müller, Fr.: "Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind", i Paludan-Müller, Fr.: *Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind*, udg. af CARL S. PETERSEN , 1909, s. 51. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-paludanm01-shoot-idm140207709634832/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Paludan-Müllers poetiske Skrifter i Udvalg, I. Bind

Men hver en Bløst, som sprang af Hjertets Rod,
 Sit Tryllebæger sødt for dem oplukker,
 Og hver en yndig Frugt dem Haabet plukker,
 Der Veien rosenstrøer for deres Fod.
 Lig Dalens stille, perleklare Flod,
 Som Morgnens Sol og Aftnens Stjerne vugger,
 Og som sig Himlens Farve speiler i,
 Bar Tidens Bølge deres Lyst forbi.

Og hver en Lænke, snoet af Amors Haand,
 Som her paa Jorden Bryst med Bryst forblinder,
 Og hver en Traad, hvoraf sig Guden spinder
 Til Net om Sjælene de stærke Baand,
 Der knytte sympathelisk Aand til Aand,
 Sig fast og fastere om Begge vinder.
 Dem fængslet Alt, hvad Livets Baand vi kalde,
 Kun Brødens ei, det stærkeste af alle.

De nød den Fryd, som Øieblikket har,
 Naar hulde Minder Farveskjær det laane,
 Og alle Sorgens Skygger ma' hendaane
 For Dagens Sol, der skinner blank og klar.
 Men meer end Dagens Sol gjaldt Aftnens Maane
 Dog for det elskende og unge Par,
 Der paa Altanen tidt dens Guddom hylded,
 Og Haand i Haand stod af dens Lys fortryllet.

Saa flygted Dagen paa Tidens Strøm;
 Af Tal kun faa, en Evighed de glemte.
 Den samme Harmoni, saa fuld og øm,
 Endnu til Begges Lyst sin Harpe stemte;
 Endnu den hele Verden Begge glemte,
 Endnu hang over Begge Sjælens Drøm:
 Men Alting vexler — Adam er Bevlset;
 Hvor længe var vel h a n i Paradiset!

Ja, Stammefader for den faldne Stamme,
 Som faldt, som falder og som falde vil,
 Du gaaer igjen, i Alles Bryst den samme,
 Dit Spil forynger sig i Livets Spill
 Slem blev i Æbleprøven du tilskamme,
 Og Frugtens Frugt es Alle hører til:
 Den gav vor Lever Galde, Saar vor Lunge,
 Den gav vort Hjerte Sorg og Braad vor Tunge.

4*